

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 14. novembra 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2009/72/ES – Článok 3 ods. 2, 6 a 15 a článok 36 písm. f) – Vnútrošný trh s elektrickou energiou – Hypotetická povaha prejudiciálnych otázok – Neprípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania“

Vo veci C-238/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Vilniaus miesto apylinkės teismas (Okresný súd mesta Vilnius, Litva) z 11. apríla 2017 a doručený Súdnemu dvoru 9. mája 2017, ktorý súvisí s konaním:

UAB „Renerga“

proti

AB „Energijos skirstymo operatorius“,

AB „Lietuvos energijos gamyba“,

za účasti:

UAB „BALTPOOL“,

Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

Achema AB,

Achemos Grupė UAB,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda štvrtej komory M. Vilaras, vykonávajúci funkciu predsedu tretej komory, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), L. Bay Larsen, M. Safjan a D. Šváby,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2018,

* Jazyk konania: litovčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- UAB „Renerga“, pôvodne v zastúpení: V. Radvila, K. Pabijanskas a G. Balčiūnas, advokatas, C. Malamataris, dikigoros, A. Wilhelm, Rechtsanwalt, E. Righini, avvocato, C. Cluzel, avocat, neskôr V. Radvila, K. Pabijanskas, advokatas, E. Righini, avvocato a C. Cluzel, avocat,
- AB „Energijos skirstymo operatorius“ a AB „Lietuvos energijos gamyba“ v zastúpení: A. Žindul, advokatas,
- UAB „BALTPOOL“, v zastúpení: A. Smaliukas a E. Juncienė, splnomocnení zástupcovia,
- Achemos Grupė UAB, v zastúpení: G. Balčiūnas, advokatas,
- litovská vláda, v zastúpení: D. Kriaučiūnas a R. Dzikovič, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: O. Beynet, Y.G. Marinova, A. Steiblytė a J. Jokubauskaitė, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. júla 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 2, 6 a 15 a článku 36 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou UAB „Renerga“ na jednej strane a spoločnosťami AB „Energijos skirstymo operatorius“ a AB „Lietuvos energijos gamyba“ na druhej strane v súvislosti s platením úrokov z omeškania v prípade oneskorenej platby kompenzácie za službu vo verejnom záujme spoločnosti Renerga.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 46 a 50 smernice 2009/72 uvádzajú:
  - „(46) Rešpektovanie požiadaviek služby vo verejnom záujme je základnou požiadavkou tejto smernice a je dôležité, aby sa v tejto smernici určili spoločné minimálne normy dodržiavané všetkými členskými štátmi, ktoré budú zohľadňovať ciele spoločnej ochrany, bezpečnosť dodávky, ochranu životného prostredia a rovnocenné úrovne hospodárskej súťaže vo všetkých členských štátoch. Je dôležité, aby sa požiadavky služby vo verejnom záujme mohli vykladať vo vnútroštátnom kontexte, berúc do úvahy vnútroštátne pomery, pričom sa však musia dodržiavať právne predpisy Spoločenstva.
- ...
- (50) Požiadavky služby vo verejnom záujme vrátane požiadaviek týkajúcich sa univerzálnej služby a spoločné minimálne normy, ktoré z nich vyplývajú, sa musia ďalej posilniť s cieľom zabezpečiť, aby všetci spotrebitelia, najmä tí zraniteľní, mali prospech z hospodárskej súťaže a zo

spravodlivých cien. Požiadavky služby vo verejnom záujme by sa mali vymedziť na vnútroštátnej úrovni s prihliadnutím na vnútroštátne okolnosti. Členské štáty by však mali rešpektovať právo Spoločenstva. ...“

4 Článok 3 ods. 2, 6 a 15 tejto smernice stanovuje:

„2. So zreteľom na príslušné ustanovenia zmluvy [ES], najmä na jej článok 86, členské štáty môžu podnikom fungujúcim v odvetví elektroenergetiky z hľadiska všeobecného hospodárskeho záujmu uložiť povinnosti služby vo verejnom záujme, ktoré sa môžu vzťahovať na bezpečnosť, vrátane bezpečnosti dodávky, pravidelnosti, kvality a ceny dodávok a ochrany životného prostredia, vrátane energetickej účinnosti, energie z obnoviteľných zdrojov a ochrany klímy. Tieto povinnosti musia byť jasne definované, transparentné, nediskriminačné, overiteľné a pre elektroenergetické podniky Spoločenstva zaručujú rovnosť prístupu k národným spotrebiteľom. Vo vzťahu k bezpečnosti dodávky, riadeniu energetickej účinnosti/riadeniu na strane dopytu a v záujme plnenia cieľov v oblasti životného prostredia a cieľa pre energiu z obnoviteľných zdrojov uvedených v tomto odseku môžu členské štáty zavádzať dlhodobé plánovanie, pričom vezmú do úvahy, že o prístup do sústavy sa možno budú usilovať tretie strany.

...

6. Finančná kompenzácia, iné formy kompenzácie a exkluzívne práva, ktoré členský štát udeľuje na plnenie povinností ustanovených v odsekoch 2 a 3, sa poskytujú nediskriminačným a transparentným spôsobom.

...

15. Členské štáty pri vykonávaní tejto smernice informujú Komisiu o všetkých opatreniach prijatých na plnenie povinností univerzálnej služby a služby vo verejnom záujme vrátane ochrany spotrebiteľa a životného prostredia a o ich možnom vplyve na národnú a medzinárodnú hospodársku súťaž bez ohľadu na to, či tieto opatrenia vyžadujú odchýlku od ustanovení tejto smernice alebo nie. Následne každé dva roky Komisiu informujú o všetkých zmenách týchto opatrení bez ohľadu na to, či vyžadujú odchýlku od tejto smernice alebo nie.“

5 Článok 36 písm. f) uvedenej smernice stanovuje:

„Regulačný orgán pri plnení regulačných úloh uvedených v tejto smernici prijíma v rámci svojich povinností a právomocí ustanovených v článku 37 a v prípade potreby aj po konzultácii s inými príslušnými vnútroštátnymi orgánmi vrátane orgánov v oblasti hospodárskej súťaže a bez toho, aby boli dotknuté ich právomoci, všetky primerané opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov:

...

f) zabezpečiť, aby sa prevádzkovateľom sústavy a užívateľom sústavy poskytli vhodné krátkodobé a dlhodobé stimuly na zvyšovanie efektívnosti výkonu sústavy a podporu integrácie trhu“.

Litovské právo

6 Smernica 2009/72 bola prebratá do litovského práva prostredníctvom zákona Energetikos įstatymas (zákon o energiách), zákona Elektros energetikos įstatymas (zákon o elektrickej energii) a zákona Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymas (zákon o energii pochádzajúcej z obnoviteľných zdrojov).

- 7 Na základe zákona o elektrickej energii litovská vláda prijala 18. júla 2012 Vyriausybės nutarimas n° 916 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo (vládne nariadenie č. 916 o schválení postupu pri poskytovaní služieb vo verejnom záujme v elektroenergetickom odvetví). Podľa bodu 3 tohto vládneho nariadenia sa „kompenzácia za službu vo verejnom záujme“ spravuje v súlade s rámcom pre kompenzácie za službu vo verejnom záujme stanovenom vo Vyriausybės nutarimas n° 1157 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo (vládne nariadenie č. 1157 o schválení postupu pri správe kompenzácie za službu vo verejnom záujme v elektroenergetickom odvetví) prijatého 19. septembra 2012.
- 8 Podľa bodu 18.1 vládneho nariadenia č. 916 kompenzácia uhrádzaná za služby vo verejnom záujme uvedené v danom nariadení môže byť dočasne pozastavená v súlade s postupom a podmienkami stanovenými vo vládnom nariadení č. 1157, ak poskytovateľ služieb vo verejnom záujme alebo prepojené osoby úplne alebo sčasti neplatia kompenzácie za službu vo verejnom záujme za skutočne spotrebovanú elektrickú energiu v súlade s bodom 16 tohto nariadenia.
- 9 Vládne nariadenie č. 1157 definuje „prepojené osoby“ (bod 3 piaty odsek). V bode 26.1 sa stanovuje, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy, nakupujúci podnik a správca pozastavia vyplácanie kompenzácií, ak poskytovateľ služby vo verejnom záujme alebo prepojené osoby nezaplatia kompenzáciu za službu vo verejnom záujme za skutočne spotrebovanú elektrickú energiu. Toto isté ustanovenie spresňuje podmienky, za akých sa môže pokračovať v tomto vyplácaní. V bode 26.2 nariadenia č. 1157 sa stanovuje, že ak poskytovateľ služby vo verejnom záujme opustí skupinu prepojených osôb, v ktorej najmenej jedna osoba nezaplatila úplne alebo sčasti kompenzáciu za službu vo verejnom záujme za skutočne spotrebovanú elektrickú energiu, nezaplatené kompenzácie za službu vo verejnom záujme sa tomuto poskytovateľovi vyplatia len vtedy, keď prepojené osoby zaplatili všetky kompenzácie za elektrickú energiu spotrebovanú do času opustenia danej skupiny touto osobou.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Renerga prevádzkuje päť elektrární, v ktorých vyrába elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov energie. Vyrobenú elektrickú energiu dodáva do elektrickej rozvodnej siete. Spolu so spoločnosťou Achema AB, ako aj s inými spoločnosťami tvorí súčasť skupiny UAB Achemos Grupė.
- 11 Na základe zmlúv uzavretých 7. januára a 19. júna 2013 medzi spoločnosťou Renerga a žalovanými vo veci samej sa Renerga zaviazala predať týmto žalovaným, ktoré sa zaviazali ju kúpiť a zaplatiť, všetku elektrickú energiu, ktorú vyrába a dodáva do distribučnej siete. Na základe týchto zmlúv pozostáva cena, ktorú žalované vo veci samej musia uhrádzať spoločnosti Renerga za túto elektrickú energiu, z trhovej ceny elektrickej energie a kompenzácie za službu vo verejnom záujme, ktorá zodpovedá rozdielu medzi jednak pevnou sadzbou uplatniteľnou na elektrickú energiu vyrobenú spoločnosťou Renerga za podmienok stanovených v právnych predpisoch a jednak trhovou cenou.
- 12 Dňa 25. februára 2016 správca prostriedkov určených na kompenzácie za službu vo verejnom záujme, ktorým je UAB „BALTPOOL“, oznámil žalovaným v konaní vo veci samej, že podľa vládnych nariadení č. 916 a 1157 sa vyplatenie prostriedkov určených na kompenzáciu za službu vo verejnom záujme spoločnosti Renerga muselo úplne pozastaviť dovtedy, kým Achema alebo ostatné prepojené osoby neuhradia v plnej výške prostriedky určené na kompenzáciu za službu vo verejnom záujme za elektrickú energiu, ktorú skutočne spotrebovali. Podľa správcu BALTPOOL si jednak Achema nesplnila v celom rozsahu svoju povinnosť platby kompenzácie za službu vo verejnom záujme za elektrickú energiu skutočne spotrebovanú a jednak vzhľadom na to, že základné imanie spoločnosti Achema, ako aj kontrolný podiel na základnom imaní sú v držbe spoločnosti Achemos Grupė, Achema a Renerga sa majú považovať za prepojené osoby.

- 13 Dňa 26. februára 2016 Energijos skirstymo operatorius informovala spoločnosť Renerga, že vyplatenie kompenzácie za službu vo verejnom záujme, ktorá jej bola dlžená, bolo pozastavené. Dňa 8. marca 2016 Lietuvos energijos gamyba zaslala spoločnosti Renerga podobné oznámenie, v ktorom uviedla, že vyplatenie kompenzácie za službu vo verejnom záujme sa pozastavilo na dobu neurčitú a že za predanú elektrickú energiu sa jej zaplatí iba trhovú cenu.
- 14 V liste z 10. marca 2016, ktorý spoločnosti Renerga zaslal BALTPPOOL, sa spresnilo, že 31. januára 2016 bola spoločnosti Achema zaslaná faktúra v celkovej výške 629 794,15 eura vrátane dane z pridanej hodnoty, ktorá stanovovala dátum splatnosti na 24. februára 2016. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že keďže k 25. februáru 2016 Achema stále neuhradila túto faktúru, zaplatenie kompenzácie za službu vo verejnom záujme spoločnosti Achema a všetkým osobám, ktoré sú s ňou spojené, muselo byť pozastavené.
- 15 Z dôvodu, že žalované vo veci samej si nesplnili povinnosť zaplatiť spoločnosti Renerga celkovú sumu za elektrickú energiu, ktorú kúpili, konkrétne kompenzáciu za službu vo verejnom záujme, ktorá predstavuje prvok ceny za kúpenú elektrickú energiu, vznikol im dlh voči spoločnosti Renerga, ktorý postupne dosiahol výšku 1 248 199,81 eura.
- 16 Tento dlh bol uhradený 21. apríla 2016, keď BALTPPOOL prijal rozhodnutia týkajúce sa vyplácania pozastavených kompenzácií za službu vo verejnom záujme, ktoré boli určené žalovaným vo veci samej.
- 17 Renerga podala 12. decembra 2016 žalobu na Vilniaus miesto apylinkės teismas (Okresný súd mesta Vilnius, Litva), ktorou sa domáha, aby jej Lietuvos energijos gamyba uhradila 9 172,84 eura a Energijos skirstymo operatorius 572,82 eura ako náhradu škody a úrokov z omeškania z dôvodu oneskoreného zaplatenia kompenzácie za službu vo verejnom záujme na základe zmlúv o nákupe a predaji elektrickej energie, uzatvorených 7. januára a 19. júna 2013. Renerga okrem toho požadovala, aby bola obom žalovaným uložená povinnosť zaplatiť jej úroky z omeškania z týchto súm vo výške 8,05 % ročne.
- 18 Keďže sa Vilniaus miesto apylinkės teismas (Okresný súd mesta Vilnius) domnieval, že tento spor si vyžaduje objasnenie viacerých ustanovení smernice 2009/72, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa cieľ „zabezpečiť, aby sa prevádzkovateľom sústavy a užívateľom sústavy poskytli vhodné krátkodobé a dlhodobé stimuly na zvyšovanie efektívnosti výkonu sústavy a podporu integrácie trhu“ zakotvený v článku 36 písm. f) smernice 2009/72 pre regulačný orgán pri plnení regulačných úloh stanovených v smernici 2009/72 chápať a vykladať v tom zmysle, že zakazuje neposkytnutie stimulov (neuhradenie kompenzácie za službu vo verejnom záujme) alebo ich obmedzenie?

2. Vzhľadom na skutočnosť, že článok 3 ods. 2 smernice 2009/72 stanovuje, že povinnosti služby vo verejnom záujme musia byť jasne definované, transparentné, nediskriminačné, overiteľné, a článok 3 ods. 6 smernice 2009/72 stanovuje, že finančná kompenzácia pre poskytovateľov služby vo verejnom záujme sa musí určiť nediskriminačným a transparentným spôsobom, je potrebné objasniť toto:

Majú sa ustanovenia článku 3 ods. 2 a 6 smernice 2009/72 vykladať v tom zmysle, že zakazujú obmedzovanie stimulov priznaných [poskytovateľom služby vo verejnom záujme], ak riadne plnia svoje povinnosti poskytovania služby vo verejnom záujme, ktoré im prináležia?

Má sa povinnosť stanovená vo vnútroštátnom práve, ktorá spočíva v pozastavení vyplácania finančnej kompenzácie poskytovateľom služby vo verejnom záujme, bez ohľadu na činnosti poskytovateľov služby vo verejnom záujme alebo ich povinnosti s tým, že dôvod obmedzenia (pozastavenia) vyplácania kompenzácie za službu vo verejnom záujme sa spája a zároveň závisí od plnenia činností a povinností osoby prepojenej s uvedeným poskytovateľom (v ktorej má kontrolný podiel ten istý podnik ako ten, ktorý má kontrolný podiel v poskytovateľovi) pri vyúčtovaní

kompenzácií za spotrebu služby vo verejnom záujme vyčíslenú pre svoju vlastnú spotrebu, považovať na účely ustanovení článku 3 ods. 2 a 6 smernice 2009/72 za diskriminačnú, nejasnú a obmedzujúcu spravodlivú hospodársku súťaž?

Má sa povinnosť stanovená vo vnútroštátnom práve, ktorá spočíva v pozastavení vyplácania finančnej kompenzácie poskytovateľom služby vo verejnom záujme, zatiaľ čo títo poskytovatelia sú naďalej povinní v plnom rozsahu plniť svoje povinnosti týkajúce sa poskytovania služby vo verejnom záujme a súvisiace zmluvné záväzky voči podnikom nakupujúcim elektrickú energiu, považovať na účely ustanovení článku 3 ods. 2 a 6 smernice 2009/72 za diskriminačnú, nejasnú a obmedzujúcu spravodlivú hospodársku súťaž?

3. Je podľa článku 3 ods. 15 smernice 2009/72, ktorý požaduje, aby členské štáty každé dva roky informovali Európsku komisiu o zmenách všetkých opatrení prijatých na plnenie povinností univerzálnej služby a služby vo verejnom záujme, členský štát povinný informovať Európsku komisiu o novej právnej úprave, ktorá zakotvuje dôvody, pravidlá a mechanizmus pozastavenia kompenzácie vyplácanej poskytovateľom služby vo verejnom záujme?
4. Je to, že členský štát ustanovil vo vnútroštátnom práve dôvody, pravidlá a mechanizmus obmedzenia kompenzácie vyplácanej poskytovateľom služby vo verejnom záujme, v rozpore s cieľmi vykonávania smernice 2009/72 a so všeobecnými zásadami práva Únie (právna istota, legitímna dôvera, proporционаlita, transparentnosť a nediskriminácia)?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 19 Komisia spochybňuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania z toho dôvodu, že požadovaný výklad práva Únie nie je potrebný na vyriešenie sporu vo veci samej. Renerga totiž nie je viazaná záväzkami služby vo verejnom záujme v zmysle článku 3 ods. 2 smernice 2009/72, keďže ustanovenia vládnych nariadení č. 916 a 1157 ani zmluvy uzavreté so žalovanými vo veci samej neukladajú povinnosti služby vo verejnom záujme pre výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, akým je Renerga.
- 20 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi týmto súdom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu alebo platnosti právneho pravidla Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok z 12. novembra 2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, bod 24 a citovanú judikatúru).
- 21 Z ustálenej judikatúry však tiež vyplýva, že odmietnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného vnútroštátnym súdom možno odôvodniť, ak sa právo Únie nemôže ani priamo, ani nepriamo uplatniť na okolnosti v danom prípade (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2011, Agafitei a i., C-310/10, EU:C:2011:467, bod 28).
- 22 V prejednávanom prípade sa vnútroštátny súd prostredníctvom svojich prejudiciálnych otázok snaží v podstate zistiť, či smernica 2009/72, a presnejšie jej článok 3 ods. 2, 6 a 15, článok 36 písm. f), ako aj všeobecné zásady práva Únie bránia uplatneniu vnútroštátnych ustanovení, ktoré stanovujú možnosť pozastaviť platbu kompenzácie vyplácanú výrobcami elektrickej energie za službu vo verejnom záujme na podporu výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie, do okamihu, kým osoby spojené s týmito výrobcami zaplatia kompenzácie za službu vo verejnom záujme za elektrickú energiu, ktorú sami skutočne spotrebovali.

- 23 V tejto súvislosti článok 3 ods. 2 smernice 2009/72 stanovuje, že so zreteľom na príslušné ustanovenia Zmluvy o ES, najmä na jej článok 86, členské štáty môžu podnikom fungujúcim v odvetví elektroenergetiky z hľadiska všeobecného hospodárskeho záujmu uložiť povinnosti služby vo verejnom záujme, ktoré sa môžu vzťahovať na bezpečnosť, vrátane bezpečnosti dodávky, pravidelnosti, kvality a ceny dodávok a ochrany životného prostredia, vrátane energetickej účinnosti, energie z obnoviteľných zdrojov a ochrany klímy.
- 24 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu však jasne nevyplýva, či za okolností sporu vo veci samej dotknutý členský štát uložil spoločnosti Renerga povinnosti služby vo verejnom záujme v zmysle tejto smernice.
- 25 Na tento účel Súdny dvor zaslal podľa článku 101 svojho rokovacieho poriadku vnútroštátnemu súdu žiadosť o vysvetlenie, ktorý odpovedal listom z 26. marca 2018.
- 26 Vnútroštátny súd vo svojej odpovedi uviedol, že litovské právne predpisy nestanovovali spoločnosti Renerga povinnosť vyrábať a dodávať elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov energie. Podľa uvedeného súdu Renerga nebola zaradená do zoznamu poskytovateľov služieb vo verejnom záujme prijatému litovskou vládou, ale sama sa dobrovoľne zaviazala vyrábať elektrickú energiu a predávať ju žalovaným v konaní vo veci samej. Vnútroštátny súd tiež tvrdil, že právne vzťahy medzi spoločnosťou Renerga a žalovanými v konaní vo veci samej boli vymedzené zmluvami, ktoré uzavreli 7. januára a 19. júna 2013 a ktoré sa riadia súkromným právom, pričom tieto zmluvy mohli byť zrušené, takže nemožno tvrdiť, že Renerga bola povinná poskytovať služby vo verejnom záujme.
- 27 Z tohto dôvodu odpoveď, ktorú poskytol vnútroštátny súd, treba chápať v tom zmysle, že dotknutý členský štát neuložil spoločnosti Renerga povinnosti služby vo verejnom záujme v zmysle článku 3 ods. 2 smernice 2009/72.
- 28 Z toho vyplýva, že ustanovenia práva Únie, ktorých výklad sa požaduje, nemožno ani priamo, ani nepriamo uplatniť na okolnosti vo veci samej a z tohto dôvodu majú všetky otázky položené v rámci tohto konania hypotetickú povahu.
- 29 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný.

O trovách

- 30 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vilniaus miesto apylinkės teismas (Okresný súd mesta Vilnius, Litva) svojím rozhodnutím z 11. apríla 2017, je neprípustný.

Podpisy